

Tuonelan joutsen.

"Tuonelan joutsenen ampuminen" tuli tuhoisaksi Lemminkäiselle. Ymmärtäisimmme tämän ja ymmärtäisimmme samalla, miksi Ilmarinen yrityksensä onnistui, tahdomme kieman tarkoittaa tuota salattua sisäaistimusten tajuntaa ja sen suhdetta fyysilliseen ruumiiseen.

Okkulttien psykologian mukaan jaetaan sielulliset ilmiöt kolmeen luokkaan: 1) hetkelliset ajatukset ja tunteet, 2) vaihtelevat, ~~mutta~~ ^{mielikkäät, väkiset, itäiset} pysyväisemmät tunteet, mielialat, tunnelmat, ja 3) pysyvät ja luonnolliset vaistot, vietit, tavat, kyvyt, ominaisuudet, intohimot. Tämä jako suhtautuu suoranaisesti edellä esitettyyn tajuntajilajitukseen, niin että 1) hetkelliset ajatukset ja tunteet kuuluvat varsinaisesti päivätajuntaan, vaikka päivätajunnan tietysti vaikuttavat ikäänkuin onnesta nousseina jännelättäriin tai hirviöinä 2) ja 3) alla mainitut sielulliset ^{hämien} ilmiöt; 2) uni-

214)
ta - avain oikein - tuntuu, minkuin hänen pitäisi sa-
da aikaa minutoksia omassa ruumissaan. Ja jos
~~meidän samoin~~ ^{spn omme}, että päivätaajunta toimii isojen ai-
vojen välityksellä, unitaajunta pienien aivojen, sel-
käytimen ja sisätaajunta ^{sympatrisen hermoston} ~~sympatrisen hermoston~~, on
selvä, että jos tahdomme päivätaajuntamme ~~ilmoit-~~
tuttamaan alitajuntoihimme, tulee meidän niin sa-
noaksemme käivutua yhä syvemmälle ruumiimme
sisään.

Ja kuitenkin tämä on puhdistustyösi
tapahtuva, ei tietysti millään täydellisellä tavalla,
ei siten ^{että} ihmisellä olisi vapauti käytettävänä sisä-
taajuntansa yliaistillisia ja magneettisia voimia - kau-
kana siitä, ne kuuluvat vain salaisen tiedon tiehen,
vaan siten, että hän on puhdistanut ruumiinsa vai-
rallisista tavoista ja vaistoista, ennen kaikkea vihasta,
rakkaudettomuudesta, välinpitämättömyydestä, kyl-
myydestä, tunteettomuudesta, ^{omantunnonpyrkimyksestä} ja muusta itsekkyyden sel-
miinpistävästä meikeistä.

Tämä on Kalevalan ruuhojen kolmas an-
siotyö, joka on mahdoton suorittaa ilman toisten ansio-
löiden antamaa apua. Olemme jo vitanneet siihen, että
mieltyksellän avulla harjoitella ajatusten ja tunteiden puh-

distus vaikuttaa itsestään pysyvään mielialoihin ja voimme nyt lisätä: siis myös vaistoihin ja tunteisiin, vaikka tämä vie aikaa. Kolmannessa arvio-työssä on vain keksittävä positiivinen tausta niissä eroaksemme, joka antaa päivätyönään kateen mielenkäsityksen tulokset.

„On ammuttava Tuonelan joutsen“, sanoo Kalevala, „Tuonen mustasta joesta, pyhäin virran pyörtehestä.“ Näillä sanoilla, jotka lukijamme mielestä ehkä tuntuvat tekaistuilta ja esitetyiltä — sillä mitään tekemistä on tottumuksillamme ja tavoillamme Tuonen s.o. kuoleman kanssa? — osoittaa runo itse asiassa, että sillä on syvälliset okultiset tiedot. Ensimmäinen on tavollamme, varsinkin ^{at} ~~tavollamme~~ ^{puolesta} sängen läheisessä suhteessa kuolemaan, koska ne — paitsi että henkisen kehityksen kannalta ite ovat tuonnit kuolemaan — saattavat meidätkin kuolemaan ja syntyä uudestaan. Mutta toiseksi ne ovat aivan erityisesti sellä tavalla tekemisissä Tuonelan joen kanssa, kuten kohta näemme.

Mikä on nimittäin „Tuonen musta joki“? Kuten kreikkalaisten Styx se on raja ja samalla jippo kahden maailman välillä: elävien ja kuolleitten. Kuolleet

asuvat siinä näkymättömässä maailmassa, jota meidän
 fyysilliset ulkoistimme eivät kykene meille ymmärtä-
 mään, mutta jonka yhteyteen me voimme päästä sisä-
 isaistiemme välityksellä. Niinkuin päivätajunta välit-
 täi yhteytemme meitä ympäröivän fyysillisen maail-
 man kanssa, niin sisätajuntamme välittää yhtey-
 temme meitä ympäröivän näkymättömän maailman
 kanssa. "Tuonen joki" on siis samalla raja ja juopa
 valvetajuntamme ^(yminä ulkoistajunna) ja salatajuntamme välillä; se on "muse-
 ta", koska se on pimeä eli tajuton. Jos esim. päivätajun-
 nasta alkia - ulkonaisesti tai sisäisesti - syösti - syö-
 symme sisätajuntaan, sanotaan, että olemme "lain-
 nobissa", emmekä mitään herätessämme muista;
 samaten jos nukkuessamme siirrymme sisätajuntaan,
 sanotaan, että nukumme syvää unetonta unta.
 (Poikkeustapauksia tietysti ovat ^{esim. hallitilat} profetalliset valve-
 näyt ja unientuet.) Itse tilamme luonnollisesti ei
 ole ollut tajutonta - ainakaan matka eli yllineno
 sisätajunnasta valvetajuntaan. Kukaan tavallisesti
 tajuttomuuden merkissä eli "Tuonen muutan joen yli" ^{?)}

Koska nyt tottumukset ja tavat, luon-
 temme heikkoudet ja riät samoinkuin seu hyveet ja ky-
 vät asuvat sisätajunnassamme, ovat ne ~~ainakin~~ eris-

viivan alle

1) Louhi, Pohjoisen emäntä, joka on sisätajuntamme
hallitsija, on sentähden myös sama kuin Maan
hallitsija. Tämä näkyy mm. runotoisuuksista
y. m. seikoista. Vrt. J. Krohn, Suomalaisen kirjallisu-
uden historia, I. Kalevala. Jälkimmäinen vihko, I, siv. 253
ja 254.

217)
tellyni tietoisesta itsestämme ja avaukseen suojassa
meiltä. Etua tästä on hyvälle ominaisuuksillemme -
emme pääse niiltä muilta onutkitta tukkimaan ja tap-
pamaan, - mutta väheutta siitä on meille, kun pahois-
ta tavoistamme ja ominaisuuksistamme tahtoisimme
vapautua: emme liioin välittömästi saata niitä muut-
taa, parantaa tai tappaa. Olemme ~~en~~ nähtävästi pa-
kotetut vain turvautumaan ^{esim.} siihen mietiskelymenette-
lyyn, joka vähitellen itsestään sivistyttää tapojimme
ja luonnettamme.

Mutta Kalevala sanoo: on ammuttava
Tuonelan joutsen "yhellä yrittämällä, yhen neolen nos-
tamalta ja" vielä: on saatava suuri suomihauki
"ilman nuotan nostamatta, käsiveikon kääntämällä."
Tällä Kalevala ilmeisesti viittaa ^{# vänd!} erään salata-
teolliseen sanontukseen, joka etsijälle on mahdol-
linen. Tapa saattaa olla hieman erilainen, s.o. jout-
sen ja hauki saattavat merkitä erilaisia asioita
ryppään kunkin mahdollisuuksista ja kokemuksis-
ta. Mutta yhden merkityksen tahdomme niille tässä
antaa, merkityksen, joka käytännössä pitää paikkansa
sija joka luultaksemme on ruuan ~~tarjoaminen~~ ^{hävittäminen}
~~hävittämisessä.~~

Toiselle sivulle

siihen, että on kehitettävä keino, millä ruumien katkosta
asuvia tapoja ja vaistoja voisi kasvattaa ja muuttaa,
ja samalla keino, ^{millä} tajuntansa tietoisesti voisi siirtää
sisäiseen maailmaan. Eikä Kalevala ainostaan vii-
tä siihen, että tällaisen keino keksiminen on
sälttämätön. Se myös nimenomaan ~~senon, mita~~
keino mainitsee. Eikä meidän ole vaikea ymmä-
rtää, mitä keino Kalevala tarkoittaa.

toiselle sivulle

Senttien ^(tietysti) jetti hän ei talu keinoja keksinyt. Ja kun tar-
kemmin ajattelemme hänen historiaansa, huomaamme epä-
onnistumisen syyt. Lemminkäisen tappaa Tuonelan joella se "mä-
kähattu karyänpraimen", jonka hän Pohjolan tullessaan oli jättä-
nyt laulamatta ulos Pohjolan ^{Ja hän joki} ~~tuosta~~ sanoillaan solvannut
ja joka siitä lähtien oli mieltänyt kostoa Lemminkäiselle. Niki
ominaisuus se siis Lemminkäiselle niin kohtalokkaaksi muodostui? Ol-
leen omaan sydämensä ylpeys, viha ja ylenkatse. Kukaan voisi
ajatella, että Lemminkäinen ^{osaisi} ~~muuttamaan~~ luonnettaan, kasat-
taa ja puhdistaa vaistojaan ja tapojaan, niin että ne taitaalli-
selle morsiamelle kehä ^{isi} ~~ilmoittaisi~~ ennenkuin hän olisi oman
sydämensä läpeensä puhdistanut? Ja vaikka osaisikin, mitä
olevaisista hyötyä siitä olisi, jos sydämessä vielä asuisi ylpey-
den ja vihan ja ylenkatseen mahdollisuudet?

Lemminkäisen epäonnistuminen ^{katu ja edellä huomautimme,} ootolla jetti hän to-
delisuudessa ei ollut suorittanut kahta ensimmäistäkään ansiotyötä. Oli
sihan hänen muuten pitänyt ymmärtää, että Tuonelan joutsenen
ampuminen tarkoitti juuri jotakin menetelmää sydämen suhteen,
joka olisi tehnyt luonteen ~~muut~~ ruudestaan huomisen vastaisuudessa
mahdolliseksi ja antanut hänen käteensä keinon siirtymään lajunnas-
saan sisämaailmaan. Nytkin ei tätä ymmärtänyt, sillä hänen sydämes-
sään ei vieläkin asunut säälä eikä myötätuntoa uhkava rakkaus.

le varsinhin - se terottaa miehen jälleen syntyneisen
 suuren totuuden. Onhan meillä kaikilla niinkuin
 Lemmenkuisella luontoäiti, joka aina ~~on~~ säälii
 ja rakastaa ja antaa meidän uudestaan yrittää.
 Kun taistelussa kaduimme, herätti ~~meidät~~ ^{äiti} meidät uu-
 delleen eloon, antaa meille uuden runniin ja uue-
 den persoonallisuuden, ja ~~uudestaan~~ vielä paremmin
 varustettuihin kuin edellisellä herralla käynnine
 uudestaan sfinksiin arvoitusta ratkaisemaan.

Ilmarisen ansiotyössä ~~on~~ "hauki"
 miinikään merkitä ^{se} sydäntä. ~~Ilmarisen oivaltua, mistä on ky-~~
~~kyisyys ja~~ ~~sympä~~ ~~hauki~~ ~~ei ole~~ ~~huomaut~~
 viientä Pohjan neidiltä neuvon
 saamaansa. ja morsian auttaa:

Petit

"Ohoh seppo Ilmarinen,
 Ettös olko milläskänä!
 Taop' on tulinen kokko,
 Vaakalintu valkeinen!
 Silli saaret suuren hau'in,
 Liikkuu kalau ihavan
 Tuonen mustasta joesta,
 Manalan alantehestä."

Eikö tämä ole niinkuin hänen korkein
 pi minänsä neurovosi ja tehduttaisi: „äli pelkää, siinä
~~Ettei sydämesi tekee sinulle häitteen.~~
~~joka ei ole huomota tunteihin tukkinnut.~~ Siinä olet
 toiminnan mies. Suoita vain, semmoisi tekoja, jois
 enemmän

te sinulle suodostun apua kriittisessä hetkenä. Tee
rakkauden ja lauppuuden töitä, ole avulias ja palvelevai-
nen. Tämä ei ole luonnollesi vaikeata.

Ilmarinen roudattaa neuvoja ja kiittää
sitte hyvien töittensä siivillä omaan sydämeensä postilla.
Hänen hyvä kermana - kuten buddhalaiset sanovat -
auttaa häntä vaikeuksia voittamaan ja häviää sit-
ten taivaaseen Jumalan luo, onutta Ilmarisen itse-
sä on onnistunut elähyttää sydämeensä, joka hänen
vaatimattoman arvostelunsa mukaan on vain hain-
pään veroinen (19:185-318).

Ilmarinen on nyt kaikki arsiotyöt suo-
vittanut, jonka tähden ryhdyttään vettäsiämään hänen
häitäin Pohjan ihanan immen kanssa.
